

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 8.

Vydána dne 9. února 1938.

Cena: Kč 1.—.

Obsah: (24.—28.) **24.** Úmluva mezi republikou Československou a královstvím Jugoslávským k zamezení dvojího zdanění y oboru dávek pozůstalostních. — **25.** Nařízení o celních přírážkách k celním sazbám na některé druhy obilí. — **26.** Vyhláška, kterou se prohlašuje za závaznou hromadná smlouva pracovní pro průmysl stávkářský, pletařský a průmysl kotonských punčoch v soudních okresech Aš, Duchcov, Přísečnice, Rumburk, Teplice-Šanov, Vejprty a Vildštejn. — **27.** Vyhláška o změnách úředních názvů měst, obcí, osad a částí osad, povolených v roce 1937. — **28.** Vyhláška, kterou se vyhlašují další změny soudního řádu československo-maďarského smíšeného rozhodčího soudu, ustaveného podle čl. 239 mírové smlouvy Trianonské a dohod podepsaných v Paříži dne 28. dubna 1930.

24.

Úmluva

mezi republikou Československou a královstvím Jugoslávským k zamezení dvojího zdanění
v oboru dávek pozůstalostních.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

A

KRÁLOVSTVÍ JUGOSLAVIE

BYLA SJEDNÁNA TATO ÚMLUVA SE ZÁVĚREČNÝM PROTOKOLEM:

Convention

entre la République Tchèque et le Royaume de Yougoslavie tendant à éviter la double imposition en matière des droits de succession.

La République Tchèque et le Royaume de Yougoslavie, désireux d'éviter la double imposition en matière des droits de succession, ont décidé de conclure une Convention.

A cet effet, le Président de la République Tchèque a nommé pour son Plénipotentiaire:

Monsieur le Dr. J. Friedmann,
Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire
au Ministère des Affaires Etrangères

(Překlad.)

Úmluva

mezi republikou Československou a královstvím Jugoslávským k zamezení dvojího zdanění v oboru dávek pozůstalostních.

Republika Československá a království Jugoslávské, přejíce si zameziti dvojí zdanění v oboru dávek pozůstalostních, rozhodly se uzavřiti úmluvu.

Za tou příčinou president republiky Československé jmenoval svým zmocněncem

pana Dra J. Friedmanna,
mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra
v ministerstvu zahraničních věcí,

et au nom de Sa Majesté le Roi Pierre II, les Régents du Royaume de Yougoslavie ont nommé pour leur Plénipotentiaire :

Monsieur Svetislav Predić,

Docteur en Droit, Directeur du département des Affaires Economiques et Consulaires au Ministère des Affaires Etrangères.

Les Plénipotentiaires, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs reconnus en bonne et due forme, sont convenus de ce qui suit :

Article Ier.

Au sens de la présente Convention sont considérés comme droits de succession tous les droits perçus à la mutation des biens par décès selon les dispositions de la législation sur les taxes, en vigueur dans les deux Etats, ou selon les dispositions qui y étaient ou qui y seront en vigueur à leur place.

Article II.

1. Les biens immobiliers de succession laissés par les ressortissants de l'un des deux Etats contractants sont soumis aux droits de succession seulement dans l'Etat dans lequel ces biens sont situés.

2. Cette disposition est aussi applicable aux biens mobiliers-accessoires des biens immobiliers. Le terme « accessoires » est à interpréter d'après les lois de l'Etat dans lequel sont situés les biens immobiliers. La question de savoir si un bien doit être considéré comme mobilier ou immobilier est à résoudre d'après les lois de l'Etat dans lequel ce bien se trouve.

3. Lors de l'application des dispositions de l'alinéa 1, les droits d'usufruit et ceux d'usage des biens immobiliers, de même que les droits qui sont garantis par les biens immobiliers ou qui les grèvent, seront traités de la même façon que les biens immobiliers eux-mêmes.

Article III.

1. En ce qui concerne les biens de succession laissés par les défunts ressortissants de l'un des deux Etats contractants et auxquels les dispositions de l'article II ne sont pas applicables, seront observés les principes suivants :

a) Ces biens seront soumis en principe aux droits de succession dans l'Etat dont le défunt était ressortissant au moment de son décès.

b) Mais si le défunt, au moment de son décès, avait son domicile ou, à défaut de ce domicile, son séjour permanent dans l'autre

a jménem Jeho Veličenstva krále Petra II. regenti království Jugoslávského jmenovali svým zmocněncem

pana Svetislava Prediće,

doktora práv, přednostu oddělení pro věci hospodářské a konsulární v ministerstvu zahraničních věcí.

Zmocněnci, vyměnivše si své plné moci, jež shledány v dobré a řádné formě, dohodli se takto :

Článek I.

Pozůstalostními dávkami ve smyslu této úmluvy se rozumějí všechny dávky, které se vybírají podle ustanovení poplatkového práva v obou státech platného nebo podle ustanovení, která na jejich místo nastoupila nebo nastoupí, z majetkových převodů na případ smrti.

Článek II.

(1) Nemovité pozůstalostní jmění po příslušnících toho kterého z obou smluvních států jest podrobeno dávkám pozůstalostním jen v tom státě, ve kterém leží.

(2) To platí také o věcech movitých, které jsou příslušenstvím věcí nemovitých. Pojem „příslušenství“ jest vykládati podle zákonů státu, ve kterém leží jmění nemovitě. Otázku, má-li býti věc pokládána za movitou či nemovitou, je řešiti podle zákonů státu, ve kterém tato věc se nalézá.

(3) Při použití ustanovení odstavce prvního jest stejně jako s nemovitostmi nakládati s právy užívacími a požívacími na nemovitostech, jakož i s právy na nemovitostech zajištěnými nebo je zatěžujícími.

Článek III.

(1) Pro pozůstalostní jmění po příslušnících toho kterého z obou smluvních států, na něž se nevztahují ustanovení článku II, bude šetřeno těchto zásad :

a) Toto jmění bude podrobeno zásadně pozůstalostním dávkám ve státě, jehož byl zůstavitel v době svého úmrtí státním příslušníkem.

b) Měl-li však zůstavitel v době svého úmrtí své bydliště anebo, neměl-li bydliště, trvalý pobyt v druhém smluvním státě, podrobí se

Etat contractant, la succession située dans l'autre Etat contractant est soumise aux droits de succession dans cet Etat.

c) Si le défunt, au moment de son décès, avait un domicile dans chacun des deux Etats contractants, les biens constituant la succession sont soumis aux droits de succession seulement dans celui des Etats contractants, dont le défunt était ressortissant.

d) Le mode d'imposition des successions laissées par les personnes qui seraient ressortissants des deux Etats contractants, reste réservé à un accord spécial dans chaque cas particulier.

2. Le domicile d'une personne, au sens de cette Convention, se trouve là où cette personne a une habitation dans de telles circonstances qui témoignent de son intention de garder cette habitation d'une manière permanente.

3. Le séjour permanent d'une personne, au sens de cette Convention, se trouve là où cette personne séjourne dans de telles circonstances qui témoignent de son intention de séjourner en ce lieu ou en cet Etat d'une façon non-temporaire.

Article IV.

1. Lors de l'application des dispositions de l'article II et III, des legs qui ne se rapportent pas à un certain objet déterminé ou à un droit grevant un tel objet, seront traités comme s'ils devaient être délivrés, en premier lieu, des biens visés à l'article III, et seulement le reste à la couverture duquel ne suffisent pas ces biens, des biens visés à l'article II.

2. Si les biens de succession visés à l'article II et III se trouvent dans les deux Etats contractants, les legs seront répartis au prorata de la valeur des parties situées dans les deux Etats contractants.

Article V.

Lors de la solution de la question de savoir où se trouvent les biens visés à l'article III seront appliqués les principes suivants:

a) S'il s'agit des créances, le lieu du domicile du défunt ayant droit sera décisif et, à défaut de domicile, le lieu de son séjour permanent. Le même principe s'applique par analogie aux parts de sociétés, coopératives ou d'autres associations de personnes, à moins que l'exercice des droits résultant de ces parts ne soit lié à la propriété du titre (lettre b). Si, selon les dispositions légales d'un des deux Etats contractants, les biens possédés pro in-

pozůstalost, jež leží v druhém smluvním státě, pozůstalostním dávkám v tomto státě.

c) Měl-li zůstavitel v době svého úmrtí bydliště v obou smluvních státech, jest podrobeno jmění tvořící pozůstalost pozůstalostním dávkám jen v tom smluvním státě, jehož byl zůstavitel státním příslušníkem.

d) Způsob zdanění pozůstalostí po osobách, které by byly státními příslušníky obou smluvních států, zůstává vyhrazen zvláštní dohodě od případu k případu.

(2) Bydliště ve smyslu této úmluvy má někdo tam, kde má být za takových okolností, které svědčí o jeho úmyslu tento byt trvale podržeti.

(3) Trvalý pobyt ve smyslu této úmluvy má někdo tam, kde pobývá za takových okolností, které svědčí o jeho úmyslu pobývat v tomto místě nebo v tomto státě nikoliv jen přechodně.

Článek IV.

(1) Při použití ustanovení článku II a III bude se nakládati s odkazy, které se netýkají určitého předmětu nebo práva na takovém předmětu tak, jako kdyby měly býti vydány především z majetku označeného v článku III a jen zbytek, k jehož krytí nestačí tento majetek, z majetku uvedeného v článku II.

(2) Nalézá-li se majetek pozůstalostní uvedený v článku II a III v obou smluvních státech, budou odkazy rozděleny v poměru hodnot částí, ležících v obou smluvních státech.

Článek V.

Pro otázku, kde se majetkové předměty označené v článku III nalézají, platí tyto zásady:

a) U pohledávek rozhoduje bydliště a není-li ho, místo trvalého pobytu oprávněného zůstavitele. Stejná zásada platí obdobně pro podíly na společnostech, společenstvech anebo jiných sdruženích osob, leč že by výkon podílových práv byl spojen s majetnictvím listiny (písm. b). Započítává-li se jmění k společné ruce podle zákonných ustanovení jednoho z obou smluvních států do jmění zůstavitelova zlomky, má se za to, že jmění k spo-

diviso sont comptés sous forme de fraction dans les biens du défunt, il est à supposer que les biens possédés pro indiviso sont aussi situés au lieu du domicile et, à défaut de domicile, au lieu de séjour permanent du défunt.

b) Pour l'argent comptant et les titres est décisif le lieu de leur déposition au moment du décès du défunt.

c) Pour les objets et droits au sujet desquels les autorités tiennent des livres ou des registres à l'effet d'y inscrire les ayants-droit, est décisif le lieu où ces livres ou registres sont tenus.

Article VI.

1. Les dettes grevant les biens visés à l'article II, ou garanties par ces biens, seront à déduire de ceux-ci. Autrement, les dettes seront à déduire en premier lieu des biens visés à l'article III.

2. Les dispositions de l'article IV, alinéa 2, s'appliqueront ici par analogie.

Article VII.

Si, conformément aux dispositions de la présente Convention, les biens ne sont soumis aux droits de succession dans chacun des deux Etats contractants qu'en partie, le montant du droit sera fixé en tenant compte exclusivement des biens qui dans l'Etat contractant respectif sont soumis à ce droit.

Article VIII.

Les deux Parties Contractantes se prêteront mutuellement assistance pour établir les bases d'imposition des droits, faisant l'objet de la présente Convention, ainsi que pour la remise des notifications respectives. En ce qui concerne les détails de la procédure à appliquer, les deux Gouvernements se réservent de se mettre d'accord par un échange de notes.

Article IX.

Les dispositions qui précèdent sont applicables à toutes les successions ouvertes après la mise en vigueur de cette Convention, de même qu'aux successions ouvertes même avant cette date à condition que l'ordre de paiement concernant les droits de succession n'ait pas encore acquis la force légale. Ces dispositions doivent être appliquées d'office.

Article X.

La présente Convention ne portera pas atteinte au droit de chacun des deux Etats contractants, d'assujétir aux droits de succes-

lečné ruce rovněž leží v bydlišti a není-li ho, v místě trvalého pobytu zůstavitelova.

b) U hotovostí a u cenných papírů rozhodné je místo, kde jsou uschovány v době smrti zůstavitelovy.

c) U předmětů neb oprávnění, o nichž úřad vede knihy nebo rejstříky určené k zápisu oprávněných osob, je rozhodným místo, kde se tyto knihy nebo rejstříky vedou.

Článek VI.

(1) Dluhy, zatěžující jmění označené v článku II nebo na něm zajištěné, srazí se z tohoto jmění. Jinak se srazí dluhy především ze jmění označeného v článku III.

(2) Obdobně platí zde ustanovení článku IV, odst. 2.

Článek VII.

Podléhá-li podle této úmluvy jmění v každém z obou smluvních států dávkám pozůstalostním jen z části, přihlédne se pro sazbu dávky jen k majetku v příslušném smluvním státě dávece podrobenému.

Článek VIII.

Obě smluvní strany budou si při vyšetřování vyměřovacích základů pro dávky, jichž se tato úmluva týká, jakož i v doručování poskytovatí vzájemnou pomoc. Obě vlády vyhrazují si dohodnouti se o podrobnějším způsobu provádění výměnou not.

Článek IX.

Předchozí ustanovení vztahují se na všechny pozůstalosti, vzniklé po účinnosti této úmluvy, jakož i na pozůstalosti vzniklé dříve, není-li ještě předpis pozůstalostních dávek pravoplatný. K těmto ustanovením jest přihlédnouti z moci úřední.

Článek X.

Nedotčeno zůstává právo každého z obou smluvních států podrobiti takové předměty majetkové, které podle této úmluvy nepodlé-

sion ces biens qui, conformément à la présente Convention, ne sont pas soumis dans l'autre Etat contractant aux droits de succession, conformément à sa propre législation et en particulier conformément aux dispositions qui font dépendre l'obligation de payer le droit de la personne de l'acquéreur.

Article XI.

Si des doutes surgissent au sujet de l'application de cette Convention dans des cas particuliers, ils seront réglés par un accord entre les autorités financières suprêmes des deux Etats. Un différend éventuel que l'on ne parviendrait pas à résoudre de cette manière, sera résolu selon le sens des conventions générales en vigueur entre les Etats de la Petite Entente.

Article XII.

La présente Convention faite en français en double exemplaire original sera ratifiée, et l'échange des instruments de ratification aura lieu aussitôt que faire se pourra à Praha. Elle entrera en vigueur le jour de l'échange des instruments de ratification et restera en vigueur jusqu'à la dénonciation par l'une des deux Parties Contractantes, avec un préavis de six mois avant l'expiration de l'année civile. En cas de dénonciation dans le délai prévu, la Convention cessera de produire ses effets à l'expiration de la même année civile pour toutes les successions ouvertes après l'expiration de la même année civile.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires des deux Etats contractants ont signé la présente Convention et y ont apposé leurs sceaux.

Praha, le 24 février 1936.

L. S. Dr. JUL. FRIEDMANN m. p.

L. S. Dr. S. PREDIČ m. p.

Protocole final

à la Convention tendant à éviter la double imposition en matière des droits de succession.

Les dispositions de la présente Convention ne sont pas applicables au droit forfaitaire prélevé du titre du règlement judiciaire de la succession et du timbre apposé sur le testament.

Praha, le 24 février 1936.

L. S. Dr. JUL. FRIEDMANN m. p.

L. S. Dr. S. PREDIČ m. p.

hají pozůstalostním dávkám druhého státu, pozůstalostním dávkám podle svých zákonů ustanovení, zejména oněch, které dávkovou povinnost činí závislou na osobě nabyvatelově.

Článek XI.

Pochybnosti, které by při použití této úmluvy vzešly v jednotlivých případech, budou vyřešeny dohodou mezi nejvyššími finančními úřady obou států. Případný spor takto nevyřešený rozhodne se ve smyslu všeobecných úmluv platných mezi státy Malé Dohody.

Článek XII.

Tato úmluva, sepsaná francouzsky ve dvou prvpisech, bude ratifikována a ratifikační listiny budou pokud možno nejdříve v Praze vyměněny. Nabude účinnosti dnem výměny ratifikačních listin a zůstane účinnou potud, pokud nebude jednou ze smluvních stran nejpozději 6 měsíců před uplynutím kalendářního roku vypovězena. Při včasné výpovědi pozbude úmluva účinnosti uplynutím tohoto kalendářního roku pro všechny pozůstalosti, které vznikly po uplynutí tohoto kalendářního roku.

Na důkaz toho zmocněnci obou smluvních států tuto úmluvu podepsali a svými pečeti opatřili.

V Praze dne 24. února 1936.

Dr. J. FRIEDMANN v. r.

Dr. S. PREDIČ v. r.

Závěrečný protokol

k úmluvě o zamezení dvojího zdanění v oboru dávek pozůstalostních.

Ustanovení této úmluvy nevztahují se na paušální poplatek vybíraný za soudní projednání pozůstalosti a na kolek z posledního porřízení.

V Praze dne 24. února 1936.

Dr. J. FRIEDMANN v. r.

Dr. S. PREDIČ v. r.

PROZKOUMAVŠE TUTO ÚMLUVU SE ZÁVĚREČNÝM PROTOKOLEM SCHVALUJEME A POTVRZUJEME JE.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSMET TENTO LIST PODEPSALI A K NĚMU PEČETĚ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKE PŘITISKNOUTI DALI.

NA HRADĚ PRAŽSKÉM DNE 23. ČERVENCE LÉTA TISÍCIHO DEVÍTISTÉHO TŘICÁTÉHO ŠESTÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKE:

Dr. EDVARD BENEŠ v. r.

MINISTR ZAHRANIČNICH VĚCI:

Dr. K. KROFTA v. r.

Vyhlašuje se s tím, že ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 25. ledna 1938 a že podle čl. XII nabyla úmluva týmž dnem účinnosti.

Dr. Krofta v. r.

25.

Vládní nařízení

ze dne 4. února 1938

o celních přírážkách k celním sazbám na některé druhy obilí.

Vláda republiky Československé nařizuje podle čl. III, č. 1 zákona ze dne 21. června 1934, č. 109 Sb. z. a n., podle čl. I a IV vládního nařízení ze dne 10. června 1933, č. 96 Sb. z. a n., o úpravě celního sazebníku, jakož i podle vládního nařízení ze dne 23. června 1933, č. 104 Sb. z. a n., o celních přírážkách k celním sazbám na některé druhy obilí, a podle § 1 vládního nařízení ze dne 22. prosince 1934, č. 280 Sb. z. a n., o způsobu propočítávání cen obilí po dobu účinnosti vládního nařízení ze dne 13. července 1934, č. 137 Sb. z. a n., o úpravě obchodu s obilím, moukou a mlýnskými výrobky a některými krmivý:

§ 1.

(1) Celní přírážka k celní sazbě pro zboží saz. čís. 23 (pšenice, špalda), vypočtená podle ustanovení poznámky v čl. I, § 2 vl. nař. č. 96/1933 Sb. z. a n. k saz. čís. 23 až 26, upravuje se až na další na 22— Kč za 100 kg hrubé váhy.

(2) Celní přírážky k celním sazbám pro zboží saz. čís. 24 až 26, vypočtené podle ustanovení poznámek v čl. I, §§ 1 a 2 a v čl. IV,

odst. 2 vl. nař. č. 96/1933 Sb. z. a n. k saz. čís. 24 až 26 a k saz. čís. 23 až 26, upravují se až na další takto:

Pro zboží saz. čísla	Celní přírážka za 100 kg hrubé váhy
24. Žito	30— Kč,
25. Ječmen	33— Kč,
26. Oves	25— Kč.

§ 2.

Celní přírážky vyhlášené vládním nařízením ze dne 5. ledna 1938, č. 1 Sb. z. a n., o celních přírážkách k celním sazbám na některé druhy obilí, se zároveň zrušují.

§ 3.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 10. února 1938; provede je ministr financí.

Bechyně v. r.

Dr. Krofta v. r. Dr. Zadina v. r.
Dr. Černý v. r. Machník v. r.
Dr. Kalfus v. r. Ing. Nečas v. r.
Dr. Franke v. r. Dr. Czech v. r.
Dr. Dérer v. r. Tučný v. r.
Mlčoch v. r. Dr. Šrámek v. r.
Ing. Dostálek v. r. Dr. Spina v. r.

Zajiček v. r.